

ကုန် သည် ပွဲ စား သဘောသား အပိုင်း (၂)

မောင် မောင် ထန် ရေး သည် ။

နော် မူ ဖေါ် ၏ လင် တော် မောင် စော ပေါ် လှ ..ပြန် လာ ပြီ....။ စော ပေါ် လှ သဘော လိုက် နေ တာ ကြာ ပြီ...။ နော်

မူ ဖေါ် နဲ့ ယူ ကြ တာ တော့ သိပ် မ ကြာ သေး...။ သည် မ ယား ချော လေး နဲ့ နှစ် ချီ ခွဲ ခွါ နေ ခဲ့ ရ တာ မို့ .ရောက် ရောက် ချင်း ည မှာ အ တိုး ချ ပြီး လုံး ပါ ပြီ...။ နော် မူ ဖေါ် က တော့ လင် ဖြစ် သူ စော ပေါ် လှ မ ရှိ ခိုက် ..ဟာ ရှင် (ခေါ်) ခင် မောင် သန်း... ဆို တဲ့ ကား ပွဲ စား ကို ကား နံ မည် ပြောင်း ဖို့ တွေ ဆုံ ရင်း ..ဟာ ရှင် က ဆေး ခပ် ပြီး.. နော် မူ ဖေါ် ကို လုံး ခဲ့ သည်...။

အဲ ဒီ လို ဖြစ် ပျက် ခဲ့ တာ ကို ဗွီ ဒီ ယို ရိုက် ထား တဲ့ ကျန် ကုတ် ဆို တဲ့ ဟာ ရှင် ရဲ့ လုပ် ဖော် ကိုင် ဖက် က... နော် မူ ဖေါ် ကို အ ကျပ် ကိုင် ပြီး လုံး ခဲ့ ပြန် သည်...။

နော် မူ ဖေါ် လဲ.... လင် ဖြစ် သူ အ လို ကျ ဖြစ် စေ ဖို့ ကြီး စား လိုက် လျော နေ လေ သည်...။ တ ဖက် ခန်း မှာ စော စော စီး စီး.. အိပ် ယာ ဝင် သွား သော နော် မူ ဖေါ် ရဲ့ ညီ မ နော် လှ လှ သည် အ မ ရဲ့ လင် ကြီး စော ပေါ် လှ ပြန် ရောက် ပြီ ဆို တော့ ဒီ ည သူ တို့ လင် မ ယား ကြမ်း တော့ မည် ဆို တာ သိ နေ ပြီး သား ဘဲ လေ...။

ဒါ ကြောင့် စော စော အိပ် ယာ ဝင် ချင် ယောင် ဆောင် ပြီး..သူ တို့ ၂ ယောက် လုံး တာ ကို ချောင်း ကြည့် ဖို့ စောင့် ဆိုင်း နေ လေ သည်...။

စော ပေါ် လှ က လေ ဆိပ် က ပြန် လာ ချိန် ထဲ က ချစ် မ ယား လေး နော် မူ ဖေါ် ကို ..ခယ် မ လေး မ ကြား အောင် အ လစ် မှာ.. ဒီ ည တော့ ပွဲ ကြမ်း မဲ့ အ ကြောင်း ပြော ဆို ထား ခဲ့ သ လို ဘဲ နော် လှ လှ အိပ် ယာ ဝင် သွား တာ နဲ့ မ ယား ချော လေး ကို လုံး တော့ တာ ဘဲ...။

နော် လှ လှ လဲ သူ မ ကြို တင် ပြင် ဆင် ထား တဲ့ အ တိုင်း...နံ ရံ ရှိ အ ပေါက် တ ခု မှ.. တ ဖက် ခန်း ကို ချောင်း ကြည့် ပါ သည်...။

နော် မူ ဖေါ် ရော စော ပေါ် လှ ပါ အ ဝတ် ဆို လို့ ချည် တ မျှင် တောင် သူ တို့ ကိုယ် တွေ မှာ မ ရှိ..။ က မှာ ဦး အ စ က အာ ဒံ နဲ့ အေး

ဝ..လို ဘဲ မိ မွေး တိုင်း ဖ မွေး တိုင်း ဖြစ် နေ ကြ သည်..။ စော ပေါ် လှ ၏ လီး တန် ကြီး မတ် မတ် တောင် နေ တာ ကို မျက် လုံး မ ခွါ တမ်း ကြည့် နေ မိ ရ ပါ သည်...။

စော ပေါ် လှ မှာ မ ယား ချော လေး ရဲ့ တောင် တင်း တဲ့ ကိုယ် လုံး အ နဲ့ ကိုင် တွယ် ပွတ် သပ် နေ သည်..။ သူ့ လီး ကြီး ရဲ့ ဒစ် ကြီး က ပြ ကား ပြီး.. အ ကြော ကြီး တွေ

ထောင် ထ နေ သည်...။

နော် လှ လှ မှာ ယောက်ျား လီး ကို အင် တာ နက် က.. ပုံ တွေ...ဗွီ ဒီ ယို တွေ..... ကို ဘဲ တွေ ဘူး တာ ဖြစ် ပြီး.. ခ လို ..ခဲ အို .ဖြစ် သူ ရဲ့ လီး ကို အ ပြင် မှာ တွေ လိုက် ရ တဲ့ အ ခါ မျက် လုံ မ ခွါ နိုင် အောင် ဘဲ တန်း တန်း စွဲ ငေး ကြည့် နေ မိ တော့ သည်...။

နော် လှ လှ နို့ သီး ခေါင်း အ ဖု လေး တွေ တင်း မာ ပြီး ထောင် လာ ရ သည်..။ ပေါင် ကြား က သူ မ စောက် ပတ် အ ကွဲ လေး ရဲ့ အ တွင်း ထဲ က လဲ ယား ယံ လာ ရ

သည်..။ အ ရေ တွေ စို လာ သည်..။

အ မ မူ ဖေါ က သူ မ လင် စော ပေါ လု ဣ လီး တန် ကြီး ကို တ ပြတ် ပြတ် နဲ့ စုတ် ပေး နေ တာ တွေ ရ တဲ့ အ ခါ နော် လု လု အ မ နေ ရာ မှာ အဲ ဒီ လီး ကြီး ကို သူ မ ကိုယ် တိုင် ဘဲ ဝင် စုတ် ချင် တဲ့ စိတ် တွေ တ ဖွါး ဖွါး ဖြစ် ပေါ် နေ ပြီး သူ မ စောက် ပတ် မှာ လဲ စို ရွှဲ နေ ရ ပြီ..။ နော် လု လု သူ မ နို့ တွေ ကို လက် နဲ့ ပွတ် စမ်း မိ ရ သည်..။

သူ မ ရဲ့ အ မ နော် မူ ဖေါ ဒီ လောက် လီး စုတ် တတ် မှန်း...ကျွမ်း နေ မှန်း နော် လု လု ထင် တောင် မ ထင် ထား..။ နော် မူ ဖေါ သူ လင် ရဲ့ လီး ကို လျာ ဖျား နဲ့ ထိုး က လိ လိုက်...လီး ထိပ် အ ပေါက် လေး ကို လျက် ပေး လိုက်...လီး တ ဆုံး ငုံ ထား လိုက် နဲ့ တော် တော် ကို ကျွမ်း ကျင် လု သည်..။

အ ထီး ဆို လို့ ယင် ကောင် အ ထီး တောင် မ နား ဘူး သေး တဲ့ နော် လု လု .. နို့ တွေ က တင်း မာ ဖီး ထ နေ သည်..။

တ ကယ် အ ပျို စင် နို့ တွေ..။ တွဲ မ ကျ သေး...။ ခပ် ကော့ ကော့ လေး တင်း ထောင် နေ သည်..။ သူမ ဘာ လောက်စိ အ ကျီ လေး က တ ထပ် ထဲ ဝတ် ထား ခဲ့ တာ ခု တော့ သူ မ ဖြုတ် ပစ် ခဲ့ လို့ နှိပ် ကြယ် သီး တွေ က ပြုတ် ပွင့် နေ ပြီ..။

နို့ ၂ လုံး ကို ဆုတ် နယ် မိ ရ သ လို နို့ သီး ခေါင်း မာ မာ လေး တွေ ကို လက် ညှိုး လေး တွေ နဲ့ ချေ မိ နေ သည်..။

တ ဖက် ခန်း က လင် မ ယား က ပုံ စံ အ မျိုး မျိုး နဲ့ လိုး နေ ကြ ပြီ...။ နော် လု လု ဘယ် လက် က နို့ တ လုံး ကို ဆုတ် ကိုင် ကာ ချေ နေ သ လို ညာ လက် က ပေါင် ကြား က စောက် ပတ် ကို ပွတ် နေ မိ တာ အ ရေ တွေ တ အား ယို စီး ကျ နေ ပေ သည်..။

တ ဖက် ခန်း က တ ဖြောင်း ဖြောင်း တ ဖွတ် ဖွတ် လိုး နေ ကြ သ လို ဒီ ဖက် ခန်း က နော် လု လု မှာ လဲ လက် နဲ့ ပွတ် ကာ ကြွ ရွှ နေ တဲ့ ကာ မ စိတ် တွေ ကို ဖြေ ဖျောက် စို့ ကြီး

စား နေ ပေ သည်..။

နော် လု လု ထ မိန် ပါး လေး လဲ ကျွတ် ပြေ နေ ပြီ...။ အ ရေ များ က ထ မိန် မှာ စို ကွက် နေ သည်..။

အ ပျို ဖြစ် က ထဲ က တ ဣာ စိတ် ကြောင့် စောက် ရေ စို စွတ် ဖူး ပေ မဲ့ ခု တ ခါ က အ များ ဆုံး...ဖြစ် တာ ဘဲ...။

တ ဖက် ခန်း က လင် မ ယား တ ချီ လိုး ပြီး သွား တဲ့ အ ချိန် နော် လု လု မှာ ကြမ်း ပြင် မှာ ခွေ ခွေ လေး လဲ နေ ပြီး သူ မ လက် ချောင်း လေး တွေ က သူ မ ရဲ့ စောက် ပတ် နှုတ် ခမ်း လေး တွေ ကို ပွတ် နေ ရင်း ခံ ချင် စိတ် တွေ က လျော့ ကျ မ သွား သေး ပေ...။

ပေ ပွ နေ တဲ့ သူ မ လက် တွေ ကို ဆေး ကြော ပစ် ချင် လာ သည်..။ နော် လု လု ပြေ ကျ နေ တဲ့ သူ မ ထ မိန် လေး ကို ဖြစ် သ လို ကောက် ဝတ် လိုက် ပြီး ရေ ချိုး ခန်း ဆီ ကို လျောက် သွား သည်..။ သူ တို့ အိမ် မှာ ရေ ချိုး ခန်း က တ ခန်း သာ ရှိ သည်..။

အိမ် ၏ အ နောက် ဖက် ဆုံး မှာ ရှိ နေ တဲ့ ရေ ချိုး ခန်း ထဲ လက် တွေ ကို ဆေး နေ တုံး...“ ကျီ ”... က နဲ့ ရေ ချိုး ခန်း တံ ခါး ပွင့် လာ လို့ တ လန့် တ ကြား လဲ့

ကြည့် လိုက် တော့ ခဲ အို ကြီး စော ပေါ လု ဖြစ် နေ ပါ သည်..။

ဟင်... ပေါ လု.....

ဟာ...လု လု.....

နှစ် ယောက် စ လုံး လန့် သွား ကြ သည်..။

စော ပေါ လု က ကိုယ် လုံး တီး ကြီး နဲ့ ရေ ချိုး ခန်း ထဲ ဝင် လာ တာ...။

သူ့ လီး ကြီး က လိုး ပြီး ကာ စ ..ပေ မဲ့ ကောင်း ကောင်း မ ကျ ချင် သေး..။

ငေါ ငေါ ကြီး ရှေ့ ကို တန်း နေ သေး သည်...။

သူ့ ငွေး စိ နှစ် လုံး က တွဲ လောင်း ကြီး လှုပ် ရမ်း နေ သည်..။

စော ပေါ လု လဲ အ သား ကုန် လိုး ခဲ့ ပြီး တာ မို့ ချွေး ရွှဲ နေ တဲ့ သူ့ ကိုယ် နဲ့ ပေ ပွ နေ တဲ့ လီး ချောင်း ကို ဆေး ကြော သုတ် သင် လို တာ ကြောင့် ရေ ချိုး ခန်း ဆီ လျှောက် ခဲ့ သည်..။

သူ့ ဘောင်း ဘီ က ဘယ် ဆီ နေ မှန်း မ သိ လို့ ကိုယ် တုံး လုံး ဘဲ ထွက် လာ ခဲ့ တာ ပါ...။

တံ ခါး ကို တွန်း ဖွင့် ဝင် လိုက် တာ နဲ့ ရေ ချိုး ခန်း ထဲ လက် ဆေး နေ တဲ့ ခယ် မ နော် လု လု ကို ဘွား က နဲ တွေ့ လိုက် ရ သည်..။ နော် လု လု ရဲ့ ဘ လောက်စံ

အ

ကျီ နှိပ် ကြယ် သီ တွေ က ပွင့် ဟ နေ သည်..။ သူ မ ၏ နို့ ဝင်း ဝါ ဝါ တွေ ကို တ ဝက် တ ပျက် တွေ မြင် လိုက် ရ သ လို့ ..... နော် လု လု ရဲ့ ဖင် ကား ကား တွေ အောက် ဖက် ထ မိန် ပါး လေး မှာ စို ကွက် နေ တဲ့ အ ကွက် ကြီး ကို လဲ တွေ့ လိုက် ရ သည်...။

နော် လု လု လဲ စော ပေါ လု ၏ လီး ကြီး ကို အ နီး ကပ် တွေ့ လိုက် ရ တာ ကြက် သီး တွေ တ ဖြန်း ဖြန်း ထ သွား ရ သ လို့ မျက် လုံး တွေ က အဲ ဒီ လီး တန် ကြီး က နေ မ ခွါ ချင် မိ..။ သူမ ကြည့် နေ ဆဲ မှာ လီး ရဲ့ ထိပ် ပေါက် က သုတ် ရေ လက် ကျန် တ ချို့ တောက် က နဲ ထွက် ကျ လာ သည်...။

နော် လု လု သူ မ ရင် ဘတ် ကို လက် နဲ့ ကာ လိုက် ပါ သည်..။ စော ပေါ လု က သူမ မ ကာ ခင် ..ထိပ် ဖူး နီ နီ လေး တွေ နဲ့ လု နေ တဲ့ နို့ တ စုံ ကို တွေ့ လိုက် ပြီး ပါ ပြီ..။

“ လု လု ..နင် အိပ် နေ ပြီ လို့ ထင် နေ တာ...”

“အိပ် နေ ပြီး ပြီ...ခု ဘဲ တ ရေး နိုး လာ တာ...”

“ဆော ရိုး ဘဲ..ဝါ လုံ ချည် ရှာ မ ရ လို့ ..ဒီ အ တိုင်း ထွက် လာ တာ...”

“ဘာ ဖြစ် လဲ မှု ဖေါ ရယ်...မှု ဖေါ ရဲ လင် ကြီး ပြန် ရောက် နေ တော့ ကော ဘာ ဖြစ် လဲ...ငါ နဲ့ ချိန်း ပြီး လို လို့ ရ တာ ဘဲ...”

“မ ဖြစ် နိုင် ဘူး...ကို ကျန် ကုတ်...ကျ မ တို့ ဖြစ် ခဲ့ တာ တွေ မေ့ လိုက် ပါ တော့ ...ရှင် ကျေ နပ် အောင် ကျ မ ပေး ဆပ် ခဲ့ ပြီး ပြီ လေ...ကျ မ ရဲ လင် ကို ထပ် ပြီး သ ဣာ မ ဖောက် နိုင် တော့ ဘူး...”

“မှု ဖေါ ရယ်...မင်း ငါ လို လို့ တာ တွေ ကို အရမ်း သ ဘော ကျ တာ ငါ သိ တယ်...မင်း ဘာ လို့ ထပ် မ တွေ့ ချင် တော့ တာ လဲ...ဒီ လို တော့ မ လုပ် နဲ့ လေ...”

“ရှင် က တိ အ တိုင်း ...ကျ မ ကို ကျ မ နဲ့ ဟာ ရှင် ဖြစ် ခဲ့ တဲ့ အ ခွေ လဲ ပြန် ပေး ခဲ့ တာ ဘဲ...တော် ပါ တော့ ...ဒီ ဘ ဝ ဒီ မှု ဆို သ လို ပါ ဘဲ...”

နော် မှု ဖေါ တ ကယ် ဘဲ ထပ် မ မှား ချင် တော့ ...။ လင် ကြီး စော ပေါ လု နဲ့ လဲ မ ကွဲ လို...။

သူမ ရဲ့ မိ သား စု က စော ပေါ လု ရဲ့ အ ထောက် အ ပံ့ နဲ့ အ သက် ဆက် နေ ကြ တာ ဖြစ် သည်...။ ညီ မ ဖြစ် သူ နော် လု လု ဆို ရင် စော ပေါ လု ကြောင့် ဘဲ သင် တန်း တွေ အ မျိုး မျိုး တက်...မ ကြာ ခင် လဲ စော ပေါ လု ရဲ့ မိ သား စု ဖက် ရှိ နေ တဲ့ အော ဇီ (ဩ စ တေလျား) ကို သွား ဖို့ စီ စဉ် ထား လေ သည်...။

ဒါ တွေ ကြောင့် လဲ စော ပေါ လု သာ ဒီ လို.. ဖောက် ပြန် မှု ...ဖြစ် တာကို သိ သွား မည် ဆို ပါ က သူ မ နဲ့ သူ မ ၏ မိ သား စု တွေ ဘ ဝ ပျက် မှာ သေ ချာ ပေ သည်...။

ကျန် ကုတ် အ သံ က ဒေါ သ ဖြစ် လာ ပုံ ရ သည်...။

“ ဒီ မှာ မှု ဖေါ...မင်း အ ခြေ အ နေ က ငါ့ ကို ဒီ လို ပြင်း ဆန် ရ မဲ့ အ နေ အ ထား မ ရှိ ဘူး...သိ လား...”

“ ရှင် ...ဘာ သ ဘော ပြော တာ လဲ ...”

“ မင်း နဲ့ ငါ လို လို့ ကြ တာ တွေ ကို ငါ့ တူ က စွီ ဒီ ယို ရိုက် ထား တယ်...ငါ လဲ သူ လာ ပြ မှ သိ တယ်...သူ က လဲ မင်း ကို တ အား လို ချင် နေ တယ်...သူ ကို ပေး မ လို ရင် မင်း ပုံ တွေ ကို မင်း လင် ကြီး ဆီ ပို့ မယ် တဲ့ ...ဒီ တော့ သူ နဲ့ ငါ နဲ့ ကို မင်း လာ ကုန်း ရ လိမ့် မယ်...မ ဟုတ် ရင် တော့ မင်း ရဲ့ အ ပြာ ခွေ ပြန် သွား မှာ...”

“ ရှင် တယ် ယုတ် ပတ် ပါ လား...ကျ မ ကို ဘယ် အ ထိ ဒု ကွ ပေး အုံး မှာ လဲ ....”

နော် မှု ဖေါ ငို ပါ တော့ သည်...။

“ ငို နေ လို့ လဲ အ ပို ဘဲ...မှု ဖေါ...မင်း ဘယ် တော့ လာ ကုန်း မ လဲ ဘဲ ပြော တော့ ...”

“ သိပ် ရက် စက် ကြ တာ ဘဲ...ကျ မ ကို ဖါ ဘ ဝ ရောက် အောင် လုပ် နေ ကြ တာ လား...”

ကျန် ကုတ် က လာ ရ မဲ့ နေ ရာ ကို ပြော ပြီး ဖုံး ချ သွား လေ သည်...။

စောပေါလု ..သူ့ ကုန် ပနီ က ပြန် လာ တော့ အိမ် မှာ နော် မူ ဖေါ မ ရှိ..။

ခယ် မ နော် လု လု ဘဲ ရှိ နေ သည်...။ နော် လု လု တီ ဝှိ ထိုင် ကြည့် နေ တဲ့ အ ချိန်..သူ အိမ် ထဲ ဝင် လာ သည်..။

“ လု လု တ ယောက် ထဲ လား...”

“အင်း...ဟုတ် တယ်...မူ ဖေါ...ဈေး သွား တယ်...”

“အေး...ဒါ နဲ့ နင် ထ မင်း စား ပြီး ပြီ လား..”

“ မ စား ရ သေး ဘူး...ပေါ လု..စား မ လား...ပြင် ပေး ရ မ လား...”

“ အေး..ကောင်း သား ဘဲ...နင် ရော စား ပါ လား...”

နော် လု လု အင်း ဆို ပြီး...မီး ဖို ခန်း ထဲ ထ သွား သည်..။

စော ပေါ လု..သူမ ရဲ့ အ နောက် ပိုင်း ကို အ မှတ် မ ထင် ကြည့် လိုက် မိ သည်..။

နော် လု လု ရဲ့ ခါး သေး သေး အောက် က ဖင် တွေ က အ နောက် ကို ကား ထွက် နေ ပြီး လမ်း လျှောက် သွား ချိန် တုန် ခါ နေ သည်..။ အောက် ခံ ဘောင်း ဘီ မ ပါ တာ သေ ချာ သည်..။ ပင် တီ အ ရာ လဲ မ တွေ ..။

“ အင်း...တယ် ကောင်း ပါ လား...ငါ လဲ ငါး ရုံ အူ ဟင်း စား ချင် နေ တာ ကြာ ပြီ.....လု လု..ချက် တာ လား...”

“ ဟင်္တ အင်း...မူ ဖေါ ချက် သွား တာ...စား ကြည့် လေ..”

နော် လု လု က စော ပေါ လု ပု ဂံ ထဲ ကို ဟင်း တွေ ခပ် ထည့် ပေး သည်...။

သူမ ရဲ့ အိမ် နေ ရင်း ဘ လောက်စ် အောက် မှာ လဲ ဘ ရာ စီ ယာ ခံ မ ထား ပါ လား...။

စော ပေါ လု...စိတ် တွေ လှုပ် ရှား သွား ရ သည်..။

အကျီ ပါး ပါး အောက် က နို့ တွေ က လှုပ် သွား တာ မြင် လိုက် ရ လို့ ဖြစ် သည်...။

သေ သေ ချာ ချာ ကြည့် လိုက် သော အ ခါ နို့ သီး ခေါင်း ဖု လေး တေံ ရဲ့ အ ရာ က ထင်းထင်း ကြီး တွေ နေ ရ သည်...။

စော ပေါ လု ရဲ့ ပေါင် ကြား က လီး က ထပ် က နဲ့ ခေါင်း ထောင် ထ လာ သည်..။

သူ့ ငယ် သူ ငယ် ချင်း စော ဂျိုး ဇက် နောက် ပြောတာ သ တီ ရ သွား သည်..။

ခယ် မ ဆို တာ လိုက် ပွဲ...တဲ့...။

အင်း...လု လု က တော် တော် လန်း တာ ဘဲ...။

ဟို တ နေ့ ည က လု လု သူ တို့ လိုး တာ တွေ ကြား ပြီး စိတ် တွေ ကြွ တဲ့ ပုံ ဘဲ...။ သူ ရေ ချိုး ခန်း ကို လီး ဆေး ဖို့ သွား တော့ လု လု လဲ လက် ဆေး နေ သည်..။

သူမ နို့ တွေ ကို ပွင့် နေ တဲ့ ဘ လောကိစ် ကြောင့် ဝင်း ဝင်း ထင်း ထင်း ကြီး တွေ လိုက် ရ သည်..။

သူမ ထ မိန် လဲ ဖင် အောက် နား မှာ ကွက် နေ သည်..။

မြုံ့ ငုံ့ စဉ်း စား လိုက် တော့ သူ ခယ် မ လဲ ဆာ နေ သည် ...ဆို တာ ပါ ဘဲ..။

“ ကောင်း လား ပေါ လု..စား လို့ အို ကေ ရဲ့ လား...”

“ ကောင်း တယ် လု လု...ဒါ နဲ့ နင် ချင်မိ တွေ ဘာ တွေ သွား က စား လား....”

“ ဘာ လို့ လဲ...ဘာ လို့ မေး တာ လဲ...”

“ အော် ...ဒီ တ ခါ ငါ ပြန် လာ တော့ နင် တော် တော် ကြည့် ကောင်း လာ တယ်..ကိုယ် လုံး က တော် တော် တောင့် လာ တယ်...”

“ အို...ပေါ လု နော် ဘာ တွေ လျောက် ပြော နေ တာ လဲ....”

နော် လု လု ရှက် သွေး ချာ သွား သည်..။ မျက် နှာ လေး ပန်း နု ရောင် သန်း သွား သည်..။

“ တ ကယ်...ဟို နေ့ ည က...”

“ ရှူး...မ ပြော နဲ့ ကွာ...ရှက် တယ်...”

“အာ...ဒါ နဲ့...နင် ရေ ကူး တယ် ဆို...မူ ဖေါ ပြော ပြ တယ်...”

“ ဟုတ် တယ်...သူ ငယ် ချင်း သင် ပေး တာ...”

“ အ တော် ဘဲ...ငါ ရေ ကူး ဝတ် စုံ ဝယ် လာ တယ်...နှင့် အ တွက်...နှင့် ကို မ ပေး ဖြစ် သေး တာ...ဆော ရိုး ဘဲ...မေ့ နေ တယ်...”

စော ပေါ လု က စား ပွဲ က ထ ပြီး အိပ် ခန်း ထဲ ဝင် သွား ပြီး သူ နိုင် ငံ ခြား က ဝယ် လာ တဲ့ ရေ ကူး ဝတ် စုံ လေး ကို နော် လု လု ကို လာ ပေး ပါ သည်..။

“ ဟယ်...လု လိုက် တာ...အ နီ ရောင် လေး မှာ အ ဖြူ အ လုံး လေး တွေ နဲ့ ...”

“အေး...အ ကောင်း စား လေ...မူ ဖေါ အ တွက် ပါ ဆင် တူ ပေး ထား တယ်...နှင့် တို့ ညီ အ မ အ တူ ဝတ် ကြ ပေါ့ ...”

“အိုး...ပေါလု...တူး ပိစ် ပါလား...”

ဘီ ကီ နီ ရေ ကူး ဝတ် စုံ လေး က ၂ ပိုင်း သေး မျှင် မျှင် လေး...။ သူမ ကိုယ် ၏ အ သား ဆိုင် တွေ ကို ကောင်း ကောင်း ဖုံး ကွယ် နိုင် မှာ မ ဟုတ် ဘူး...။

“ ဘာ ဖြစ် လဲ...နင် တို့ ညီ အ မ ဝတ် လိုက် ရင် နင် တို့ က ဘော် ဒီ အ ဝတ် စား တွေ နဲ့ ဆို တော့ ...ဟွန်း...သိပ် ဟော့ တ် ပြီ ပေါ့...”

“အို...ငါ ရှက် ပါ တယ်..”

“ ရှက် မ နေ နဲ့ ..သူ များ တိုင်း ပြည် မှာ လူ တိုင်း ဝတ် နေ ကြ ပြီ...”

“ငါ သွား ဝတ် ကြည့် လိုက် အုံး မယ်...”

“ အေး...ဝတ် ပြီး ရင် ငါ့ ကို လဲ ပြ အုံး...”

နော် လု လု သူ မ ၏ အိပ် ခန်း လေး ထဲ ကို ပြေး ဝင် သွား သည်..။

စော ပေါ လု လဲ သူ အ ကွက် ထွင် တဲ့ အ တိုင်း ဖြစ် လာ လို့ သ ဘော ကျ စွာ နဲ့ ပြုံး နေ ပြီ...။ ခယ် မ လေး ကို ရေ ကူး ဝတ် စုံ သေး မျှင် မျှင် နဲ့ တွေ့ ချင် လို့ ဖန် လိုက် တာ လေ...။

မ သိ မ သာ နော် လု လု အိပ် ခန်း နား လိုက် သွား လိုက် သည်..။ နော် လု လု ဂေ ကူး ဝတ် စုံ ဝတ် ကြည့် ချင် ဇော နဲ့ တံ ခါး ကို သေ သေ ချာ ချာ လှုံ အောင် မ ပိတ် မိ..။

ဟ နေ သော အိပ် ခန်း တံ ခါး က အ တွင်း ကို ကြည့် လိုက် သည်..။

စော ပေါ လု...မျက် လုံး တွေ ကံ စမ်း မဲ ပေါက် သွား သည်..။

အို.....နော် လု လု အ ဝတ် တွေ ကို ချွတ် ပြီး ရေ ကူး ဝတ် စုံ လေး ကို ဝတ် နေ တာ တွေ့ လိုက် ရ သည်..။

ဖင် ကား ကား လေး က ဝင်း ပြောင် နေ သည်..။ လု လိုက် တဲ့ နောက် ပိုင်း အ လှ...ပေါင် တန် ရှည် များ က လဲ ဖွေး န နေ သည်..။

စော ပေါ လု အိမ် ရှေ့ ကို ပြန် ထွက် ခဲ့ သည်...။

ဆို ဖါ မှာ ဝင် ထိုင် ချ လိုက် သည်..။

သူ ဖွိုး ဖက် တော် လိင် တန် ချောင်း က နော် လု လု ရဲ့ အ လှ အ ပ တွေ ကို တ စိတ် တ ပိုင်း မြင် တွေ့ လိုက် ရ တော့ တင်း မာ စ ပြု နေ ပြီ...။

သူ အ စာ ကို မြင် တော့ ခေါင်း ထောင် ထ လာ တဲ့ စ ပါး ကြီး မြေ ကြီး တ ကောင် လို ဆတ် က နဲ့ ခေါင်း ထောင် လာ သည်...။

နော် လု လု အ ပြေး က လေး ထွက် လာ သည်..။ “ ပေါ လု..ဘယ် လို နေ လဲ...လှ လား.....”

အာ ပါး ပါး.....ဘယ် ပြော ကောင်း မ လဲ...လှ လိုက် တဲ့ မြင် ကွင်း...။

နော် လု လု ရဲ့ အပေါ်ပိုင်းပိစ်လေးက သူမရဲ့ ဇွဲ ထွားတဲ့ ရင်အစုံကို လုံအောင် မအုပ်နိုင်ကြဘူး...။

အကြံသမားစောပေါလုက ဝယ်ကထဲ သေးမျှင်တာကို ဝယ်တယ်လေ...။နို့တင်းတင်းလုံးလုံး ၂ မွှာက ဝင်းတင်းနေကြသည်..။

လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ထားလို့ အဆီပြင်မရှိတဲ့ ဝမ်းပြင်သားရှုပ်ရှုပ်ရဲ့ အောက်မှာအောက်ပိုင်းပိစ်က ပေါင်တန်တွေကြားမှာ နော်လုလုဆီးခုံကဖေါင်းထွက်နေသည်..။

အိုး...သိပ်လုတာဘဲ..လုလု...ရယ်...နှင့်လဲငါသဘောသွားနေတုံးတော်တော်ထွားလာတယ်ကွာ.....သိပ်ကြည့်ကောင်းတာဘဲ.....

ရေကူးဝတ်စုံကို ကြည့်သလိုလိုနဲ့ သူမရဲ့ကိုယ်တွေကို တဝကြီးမက်မောစွာနဲ့ ကြည့်သည်..။

နော်လုလုက ကိုယ်လုံးကို တပတ်လှည့်ပြသည်..။

“တကယ်လား...”

မိန်းကလေးဆိုတာက သူတို့ကိုလုတယ်ပြောရင်သဘောကျကြတယ်လေ..။

“ဟာ..တကယ်ပေါ့လုလု...အင်း...နှင့်ဘာလို့မော်ဒယ်လ်မလုပ်တာလဲ...နှင့်လုပ်ချင်ရင်ငါပြောပေးမယ်...ငါ့ဘော်ဒါရှိတယ်...မော်ဒယ်လ်ရှာပြီးထရီမ်းလုပ်တဲ့အလုပ်လုပ်နေတယ်..။

“ငါတကယ်ကြည့်ကောင်းလို့လားဟင်...ပေါ့လု...”

“အိုလုလုရယ်...တကယ်တကယ်...နှင့်သိပ်တောင့်တာဘဲ...ဟီး...နှင့်အမထက်တောင်တောင့်သေးတယ်.....”

“ဟင်းသိပ်လဲမြောက်မနေနဲ့ မုန့်ဝယ်ကျွေးဖို့ပိုက်ဆံမရှိဘူး...”

“ဟေ့..ဟုတ်သားဘဲ...ငါနှင့်ကိုမုန့်ဖိုးပေးရအုံးမယ်...ဒီနေ့ငါငွေဝင်လဲလာခဲ့တယ်...လာ...လာ.....

“အိုး..နောက်မှဘဲယူတော့မယ်..ပေါ့လု...ငါဒီအဝတ်သွားချွတ်လိုက်အုံးမယ်...”

“သူမအိပ်ခန်းဖက်ကိုတလှမ်းချင်းလျှောက်သွားသည်..။

ဖင်တောင့်တောင့်တွေကလှုပ်ခါသွားကြတာစောပေါလုရဲ့သွေးတွေကိုဆူဝေစေပြီ.....။

တအိမ်လုံးမှာသူတို့နှစ်ယောက်ထဲဆိုတဲ့အသိကလဲစောပေါလုကိုပိုပြီးအားပေးနေပေသည်...။

သူ့အခန်းကိုအမြန်သွားပြီးသားရေပိုက်ဆံအိတ်ကြီးထဲကငွေတထပ်ကိုဆွဲယူပြီးနော်လုလုအိပ်ခန်းထဲကိုလိုက်ဝင်လိုက်သည်..။

“လု...လု...ဟင်...”

“အိုး...ပေါလု...တံခါးမခေါက်ဘာမခေါက်နဲ့...”

နော်လုလုရေကူးဝတ်စုံတူးပိစ်ကိုချွတ်ပြီးခါစ...ထမိန်ကိုကြမ်းပြင်ကကောက်ယူဖို့ကုန်းလိုက်တုံးသူရောက်သွားတာပါ...။

လုကတဲ ကိုယ်လုံးတီးနဲ့နော်လုလုရဲ့နောက်ကျောကမြင်ကွင်း..ကုန်းနေတာမို့ဖင်ကြားကပန်းနုရောင်အကွဲလေးကိုပါသူမြင်လိုက်ရလေသည်...။

“ငါမုန့်ဖိုးလာပေးတာပါလုလု...ရော့.....”

နော်လုလုကထမိန်ကိုရင်လျားလိုက်သည်..။ “နောက်မှပေးရင်ပြီးရော...”

“အော်...နှင့်သုံးစေချင်လို့ပါဟာ...”

“ဟီး...ဘယ်လောက်လဲ.....”

“တသိန်း...”

နော်လုလုထိတ်ကနဲ့ဝမ်းသာသွားသည်..။

ဒီလိုဆိုတော့အမယောကျ်ားကဘယ်ဆိုးလို့လဲ...”

အိုး...ပေါလု...လာ...လာ.....အာသွား...ပေးမယ်...လာ...လာ...”

စောပေါလုကိုဖက်ပြီး...ပါးကိုနမ်းလိုက်သည်...။ရွတ်ကနဲ့...။

စောပေါလုကသူမကိုပြန်ဖက်သည်..။ပြန်နမ်းသည်..။

သို့ပေမဲ့ပါးကိုမဟုတ်...။သူမရဲ့အိဖေါင်းနေကြတဲ့နှုတ်ခမ်းလေးကို...။ငုံပြီးစုတ်လိုက်တာဖြစ်သည်...။

နော်လုလုအငိုက်မိသွားသည်..။

စောပေါလုကမခွါချင်တော့.....။နော်လုလုနှုတ်ခမ်းအိအိတွေကိုဆက်စုတ်နမ်းနေသည်...။

လက်ကလဲမြန်သည်..။

ဖက်ထားတာကိုမလွတ်တော့..။

ခါးသိမ်လေးကိုစပါးကြီးမြွေကြီးရစ်ပတ်သကဲ့သို့တင်းတင်းကြီးထက်တွယ်ထားပြီး...။

“အို...ပေါလု...လွတ်ပါ.....မကောင်းဘူးကွာ...”

“ဟင့် အင်း..လု လု.....ငါ နင့် ကို မ လွှတ် ချင် ဘူး...”

“ နင် က ငါ့ အ မ ယောက်ျား ကွာ...မ ဖြစ် သင့် ဘူး....ထင် တယ်...”

စော ပေါ လု ကြမ်း ပြီ..။

လက် က လဲ သွက် သည်...။

တ ကွ သိုလ် တုံး က စော ပေါ လု က လက် သွက် လွန်း လို့ (စ ပီး ဒီး ..ဂွန် ဇာ လီ) လို့ အ ပေါင်း အ သင်း တွေ က ခေါ် ခဲ့ ကြ တယ် လေ...။

ဆော် တ ကောင် ညို ပြီ ဆို တာ နဲ့ ပေါ လု က ကိုင် ပြီး နေ တတ် လို့ ပါ ဘဲ.....။

လက် မြန် သော သော ပေါ လု ဟာ အ ချိန် ဆွဲ မ နေ တတ်..။

ခု လဲ သူ့ ဘော် ဒါ စော ဂျိုး ဇော် ပြော ခဲ့ သ လို (ခယ် မ ဆို တာ လိုက် ပွဲ) ဆို တာ ချိုး...သူ လိုက် ပွဲ စား ရန် ကြံ ပြီ.....။

ဆော် ကို နှူး တတ် တဲ့ နေ ရာ မှာ လဲ စော ပေါ လု က ကျွမ်း သည်..။

သူ့ ငယ် သူ ငယ် ချင်း တွေ က (စား နေ ကျ ကြောင် ဘား ကြီး) လို့ ကွယ် ရာ ရော ရှေ့ တင် ရော ခေါ် လေ့ ရှိ သည်...။

ခု လဲ ခယ် မ ကို ဖက် ထား ရာ က ဖင် လုံး လုံး ကား ကား တွေ ကို ပွတ် နယ် နေ သည်..။

မြန် လွန်း လို့ နော် လု လု ..တား ဖို့ တောင် သ တိ မ ရ ချိန် သူ့ လက် တွေ က ချက် ကျ နဲ့ နေ ရာ တွေ မှာ ပြေး ဆော့ က စား နေ နှင့် ပြီ....။

“အာ..ပေါ လု.....ငါ့ ကို နင့် မ ယား များ မှတ် နေ လား...နင် မှူး နေ လား.. လွှတ် ပါ...လွှတ်.....”

“ငါ အ ချစ် မှူး မှူး နေ တယ် လု လု...”

“ ဟိတ် ...လွှတ် ပါ ...ပေါ လု ရယ်..... မ လုပ် ပါ နဲ့ ....မ သင့် တော် ပါ ဘူး....”

အား သန် သော ပေါ လု ကို နော် လု လု မ ရုန်း နိုင်....။စော ပေါ လု...သူမ ကို ကု တင် ဆီ ကို မ ချီ သွား သည်...။

ထ မိန် ရင် လျား တာ ကို ဆွဲ ဖြုတ် သည်...။

နော် လု လု က ပြော ကျ တဲ့ ထ မိန် ကို ဆွဲ ဖမ်း ပြီး ပြန် ပတ် ဖို့ ကြိုး စား သည်..။နို့ ၂ လုံး က အ ပျို နို့ တွေ ဖို့ တွဲ မ ကျ သေး..။

တင်း တင်း ကော့ ကော့ နဲ့ အ သီး ဖု လေး တွေ က စု မ ထွက် သေး..။

စောပေါလုက သူမလည်တိုင်တွေကို နမ်းသည်..။ လျာကြီးနဲ့ ယက်သည်..။

လက်တွေက ဖင်သားတွေကို ဆုတ်နယ်နေသည်..။

ကုတင်ပေါ်လဲကျသွားကြပြီ..။

နော်လုလုထမိန်က ပေါင်လည်ထိလန်တက်နေသည်..။ ပေါင်တန်ဖွေးဖွေးတွေက သွယ်ပြီး ရှည်သည်...။

ဂျင်မံနေ့တိုင်းလိုသွားကစားထားတော့တော်တော်ကို အချိုးကျတယ်လို့ စောပေါလုထင်သည်...။

“ပေါလု...သိပ်ကဲနေပြီနော်.....နင့် မယားနင်လုပ်ပါလားဟဲ့...”

နော်လုလုအပေါ်မှာတက်ခွထားသောစောပေါလု၏ဖွားဖက်တော်လီးတုတ်ကြီးဟာ ထွားကြိုင်းနေပြီ..။

သူမ၏ပေါင်တွေကိုထောက်လိုက်ထိုးလိုက်ထိတွေ့နေသည်..။

မာကျောပူနွေးတဲ့ယောကျာ်းလိင်တန်ကြီးနဲ့ထိကပ်မိနေတာမို့နော်လုလုမှာရင်တွေအရမ်းတုန်နေသလိုခဲအိုကြီးကတအားနမ်း....တအားကိုင်တွယ်နေသည်...။

နော်လုလုပေါင်တန်တွေကိုသူ့ပေါင်တွေနဲ့ခွဲကားပစ်လိုက်သည်..။

နော်လုလုပေါင်တွေကိုပြန်စေ့ဖို့ကြိုးစားသည်..။ မရ..။

သူမပေါင်တန်တွေကြားမှာစောပေါလု၏ကိုယ်လုံးကြီးရောက်နေသည်....။

လက်တဖက်ကသူမလက်တွေကိုချုပ်ကိုင်ထားပြီးကျန်လက်တဖက်ကထမိန်ကိုဆွဲလှန်သည်..။

ပေါင်စွဆုံကအမွှေးရေးရေးလေးနဲ့အဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကိုဖျတ်ကန်တွေ့လိုက်ရသည်...။

သူမနှုတ်ခမ်းဖောင်းဖောင်းလေးတွေကိုဖိကပ်စုတ်ပြန်သည်...။

စောပေါလုရဲ့လက်တွေကလဲပြန်သည်..။

လုပ်နေကျအလုပ်တွေကိုလုပ်နေသလိုဘဲ.....နော်လုလုရဲ့ကာမစိတ်တွေကိုနိုးဆွဲနေသည်...။

သူ့လက်ညှိုးကနော်လုလု၏စောက်ပတ်အကွဲလေးကိုကိုင်နေသည်..။ နော်လုလုဂုန်းနေဆဲ..။ ပါးစပ်ကလဲဆဲဆိုနေဆဲ..။

စောပေါလုသိလိုက်တာကနော်လုလုစောက်ပတ်လေးစိုနေတာကိုပါဘဲ...။ သူမလဲစိတ်လာနေပြီ..။ သဘာဝကာမစိတ်ဖြစ်ပေါ်နေပြီဘဲ....။

နှုတ်ခမ်းစုတ်နေရာကခေါင်းကိုအောက်နှိမ့်ချပြီးမပေါ်တပေါ်နို့တဖက်ရဲ့ထိပ်သီးဖုလေးကိုနမ်းသည်..။

န ခေါင်းကြီးနဲ့ လိုမ့် ပွတ် သ လို ပါး စပ် နဲ့ စို့ သည်..။ နော် လု လု..ည က စော ပေါ လု လိုး တာ တွေ မြင် ထဲ က ကာ မ စိတ် တွေ ကြံ ရ သည်..။

သူ့ လီး ကြီး ကို လဲ သ ဘော ကျ သည်..။ လို လား တောင့် တ မိ ရ သည်..။

တ ကယ် တန်း ရ တော့ မယ် ဆို တော့ လဲ ကြောက် သည်..။

အ မ ၏ လင် မို့ မ ဖြစ် သင့် ဘူး ထင် လို့ လဲ ပြင်း နေ တာ ဖြစ် သည်...။

နို့ တွေ ကို စို့ တာ ..နော် လု လု က ကိုယ် ကို လိုမ့် လိုက် လူး လိုက် လုပ် ပစ် တာ ကြောင့် စို့ မိ လိုက် လွတ် သွား လိုက် နဲ့ ..စော ပေါ လု..ပို ပြီး.....တ ဣာ စိတ် တွေ ပြင်း ထန် လာ ရ သည်..။

သိပ် အ ချိန် ဆွဲ လို့ မ ဖြစ် ဘူး ဆို ပြီး လန် တက် နေ တဲ့ ထ မိန် ကို ထပ် လှန် ပြီး ပေါင် ကြားက စောက် ဖုတ် ကို လီး နဲ့ တွေ့ လိုက် သည်..။

အို..ပေါ လု..ပေါ လု.....နော် လု လု ကြောက် လန့် တ ကြား အော် သည်..။ သူမ သိ လိုက် သည်..။ သူ...သူ့ လီး နဲ့ ထဲ တော့ မယ် ဆို တာ...

လု လု ရယ်.....လိုး ကြ ရ အောင် ပါ...နှင့် ည က လို ချင် နေ တယ် ဆို တာ ငါ သိ တယ်.....နှင့်.....စောက် ပတ် ကို ဆွဲ ပြီး အ ဂေ တွေ ရွဲ နေ တာ လဲ ငါ သိ တယ်...

အို...ဘာ တွေ ပြောနေ တာ လဲ..... မ လုပ် ပါ နဲ့ ပေါ လု ရယ်....

လီး ထိပ် ကွမ်း သီး ခေါင်း အ ထစ် ကြီး က စို စွတ် နေ တဲ့ စောက် ပတ် အ ကွဲ လေး ထဲ တိုး ပင် ဖို့ ကြိုး စား နေ ပြီ.....။

ထို ကဲ့ သို့ ကြိုး စား လေ....အ ထိ အ တွေ တွေ ကြောင့် နော် လု လု စောက် ဖုတ် က အ ရေ တွေ ပို စို လာ လေ ဖြစ် ရ သည်...။

သ ဘာ ဝ ဘဲ လေ..။ ပင် နိုင် ဖို့ ...လီး နဲ့ စောက် ပတ် အ လုပ် ဖြစ် ဖို့... အ ရေ က စို လာ ပေး ရ သည်...။

နို့ တွေ ကို တ လုံး ပြီး တ လုံး စို့ ပေး နေ ချိန် လီး ကို ချော့ ပြီး ရ သ လောက် ရှေ့ တိုး နောက် ငင် ထိုး သွင်း သည်..။

နော် လု လု သိပ် မ ရုန်း တော့ ...။ တ အင်း အင်း နဲ့ ညည်း နေ သည်..။ စော ပေါ လု သူ မ ထ မိန် လေး ကို ခေါင်း မှ ဆွဲ ချွတ် ကါ ဘေး ကို လှောင် ပစ် လိုက် သည်...။

နော် လု လု... ဗ လာ ကျင်း နေ ပြီ..။

ဖြူ ပင်း ဖွေး န နေ သော ခယ် မ လေး သည် ယောကျ်ား နဲ့ မ လိုး ဘူး သေး သော အ ပျို စင် လေး ဆို တာ သိ တာ ကြောင့် အ တွေ အ ကြံ များ နေ ပြီ ဖြစ် တဲ့ စော ပေါ လု က ဖြေး ဖြေး

ချင်း ချော့ ထည့် နေ တာ ဖြစ် သည်...။

စော ပေါ လု လဲ သူ့ ခါး က လုံ ချည် ကို ခြေ နဲ့ ကန် ချွတ် လိုက် ပြီး မို့ သူ လဲ ကိုယ် လုံး တီး နဲ့ ဖြစ် နေ ပြီ...။

နော် လု လု ၏ စောက် ပတ် လေး ထဲ ကို လီး ထိပ် ဒစ် ပြ ကြီး တင်း တင်း ကျပ် ကျပ် ကြီး တိုး ဝင် နေ ပြီ.....။

(နာ တယ် ပေါ လု ရယ်...သ နား ပါ ကွာ...ငါ တ ခါ မှ မ ဖြစ် ဘူး ဘူး....)

(အေး ပါ လု လု ရယ်.....ခ က ကြာ ရင် အား လုံး ချော မွတ် လာ မှာ...မ နာ အောင် လုပ် ပေး မယ်...လု လု...)

နော် လု လု ၏ နို့ တွေ ကို နယ် ပေး နေ ရင်း စော ပေါ လု လီး ကို သွင်း သည်..။

(ငါ့ ဟာ တော့ ပြ ပြီ ထင် တယ်...နာ လိုက် တာ...အာ...ထပ် သွင်း နေ ပြန် ပြီ.....)

တ ထစ် ထစ် နဲ့ လီး တန် တုတ် တုတ် ကြီး က တင်း တင်း စီး စီး ကြီး အ ထဲ ဝင် လာ သည်..။

သူ မ တောင့် တ နေ ခဲ့ တဲ့ လီး.....မိန်း မ တွေ ကို အာ သာ ဖြေ ပေး တဲ့ လီး တန် ကြီး.....သူမ စောက် ပတ် ထဲ ထိုး စိုက် ဝင် ရောက် နေ ပြီ.....။

မ ထူး တော့ ဘူး ဆို ပြီး ..လီး နဲ့ လိုး တဲ့ အ ရ သာ ကို ခံ စား ကြည့် လိုက် တော့ မယ် လို့ ဆုံး ဖြတ် လိုက် သည်...။

နော် လု လု ပေါင် တွေ ကို အ စွမ်း ကုန် ကား ပေး နေ သည်..။မ တွန်း ရုန်း တော့ ..။ စော ပေါ လု ရဲ့ ကျော ပြင် ကြီး ကို အောက် မှ မ မှီ မ ကမ်း နဲ့ လှမ်း ဖက် နေ သည်..။

(ပေါ လု...နှင့် ဟာ ကြီး က သိပ် ကြီး တာ ဘဲ...ငါ့ ဟာ ထဲ ပြည့် သိပ် နေ တယ်....အင်.....ဖြေး ဖြေး...အ.....အား.....တ ဆုံး ဝင် သွား တာ လား.....)

.. စော ပေါ လု က လီး အ ရင်း အ ထိ သွင်း ထား ပြီး နော် လု လု နို့ တွေ ကို စို့ ပေး နေ ပြန် တယ်...။

စော ပေါ လု က မိန်း မ တွေ များ စွာ ကို လိုး ဘူး သူ မို့ ခယ် မ အ ပျို စင် လေး ကို “ ပါ ကင် ဖွင့် ” တဲ့ နေ ရာ မှ စိတ် ရှည် လှ သည်..။

တ ထစ် ချင်း တ လှမ်း ချင်း ရှေ့ တက် ခဲ့ တာ မ ကြာ ခင် မှာ ဘဲ ဖြေး ဖြေး ချင်း မှန် မှန် လေး လိုး နိုင် တဲ့ အ ခြေ အ နေ ကို ရောက် ရှိ လာ တော့ က ထ မ ဆုံး အ ကြိမ် မို့

နော် လု လု လဲ (ပြီး ခြင်း) ဆို တာ နား မ လည် သေး..။ စော ပေါ လု လဲ တင် ကျပ် နေ တဲ့ အ ပျို စင် စောက် ပတ် က သူ့ လီး ကို ညှစ် ထား သ လို ဖြစ် နေ တာ မို့ အ ရ သာ ထူး ကဲ လွန်း နေ သည်..။

ပ ထ မ ပိုင်း ဖြေး ဖြေး...တ ချက် ချင်း လိုး ပေး သည်..။ တော် တော် ကြာ အဲ ဒီ လို လိုး ပေး ပြီး နောက် နော် လု လု လဲ နာ လဲ နာ..ခံ လဲ ခံ ချင် တော့ နှစ် ယောက် စ လုံး ရဲ့ အ ရေ တွေ ကြောင့် လဲ ခပ် သွက် သွက် လိုး လို့ ရ လာ ပေ သည်....။

နုတ် ခမ်း လေး ဟ တ တ နဲ့ ချစ် စ ရာ ခယ် မ လေး နော် လု လု မျက် နှာ လေး ကို ကြည့် ရင်း ခပ် သွက် သွက် လေး ညှောင် ပေး တာ ကြောင့် ...မ ကြာ ခင် မှာ ဘဲ ပြီး ချင် လာ ပြီး.....

သုတ် တွေ ထိန်း မ ရ နိုင် တော့ ....။

နော် လု လု စောက် ခေါင်း ထဲ ပန်း ထုတ် ခါ ပြီး သွား ရ သည်....။

နော် မူ ဖေါ သ ဘော ပေါက် လိုက် သည်..။ ဟုတ် စိန် သူ့ ကို လုံး ချင် နေ ပြီ..။

“ အင်း...ကောင်း သား ဘဲ...”

“လာ...မ မ ....”

ဟုတ် စိန် က နော် မူ ဖေါ ကို ရှေ့ က လမ်း ပြ သည်..။

ရေ ချိုး ခန်း ထဲ ဝင် လိုက် သည်..။

နော် မူ ဖေါ အ ဝတ် တွေ အား လုံး ကို ချွတ် ပစ် လိုက် သည်...။

အ လှ အ ပ တွေ က ဖုံး ကွယ် ထား တဲ့ အ ဝတ် တွေ...စည်း နောင် ထား တာ တွေ မ ရှိ တော့ လှ ချင် တိုင်း လှ နေ ပြီ.....။

ပက် ပက် စက် စက် ကို ဘဲ လှ နေ ကြ သည် လို့ ဆို နိုင် သည်....။

နော် မူ ဖေါ အ သား က ဖြူ သည်...။ရှင်း သန့် နေ သည်...။

နို့ ၂ လုံး က ဆူ ဖြိုး တင်း မာ ပြီး တွဲ မ ကျ ချင် သေး...။ ခပ် ကော့ ကော့ အိ အိ တွေ..။

ခါး သေး သည်...။ဖင် တွေ က အ နောက် ကို ဖု ထွက် ပြီး တောင့် သည်...။

ပေါင် တန် တွေ က အ ချိုး ကျ သည်...။

ပေါင် ကြား က စောက် ဖုတ် က ကြီး သည် လို့ ပြော နိုင် သည်..။

မို့ ဖေါင်း ပြီး တွေ ဘူး သ မှု လူ တွေ က တော့ သိပ် လှ တယ် လို့ ပြော ကြ သည်....။

နော် မူ ဖေါ ရေ ချိုး သည်..။

နောက် မှ ဘာ လုပ် မယ် စဉ်း စား မည်..။ ခု လုပ် ရ မှာ သူ မ လုပ် ရ မည်..ဆို ပြီး ရေ ကို ကျ ကျ န န ချိုး သည်..။

အ ရေး ကြီး တဲ့ ပေါင် ကြား...ဖင် နေ ရာ တွေ ..စောက် ဖုတ် ကို သေ သေ ချာ ချာ ဆေး သည်..။

မျက် နှာ သုတ် ပု ဝါ ကြီး ကို ပတ် ပြီး ရေ ချိုး ခန်း ထဲ က ထွက် ခဲ့ သည်...။

ဟုတ် စိန် ကို အ ဝတ် လုံး ဝ မ ပါ ဘဲ ရုတ် တ ရက် တွေ လိုက် ရ သည်...။ သူ မ ကို ကိုယ် လုံး တီး ကြီး နဲ့ စောင့် နေ သည်...။

အိုး...တူ က လဲ ဦး လေး လို ပါ ဘဲ လား....။

သူ ဦး လေး ကျန် ကုတ် လို ဘဲ လီး က ထွား ပြီ ရှည် သည်...။ အစ် ကြီး က လုံး ပြီ မှီ ပွင့် လို ကား ကား ကြီး...။

တောင် မတ် နေ သည်...။ ကောင် လေး က လူ နံ ပိန်...ကျွဲ ချို လိန် ဆို တာ မျိုး...။ လူ ပိန် လို့ လီး က ပို ကြီး သ လို ထင် ရ သည်...လို့ .. ထင် သည်...။

“အို...မင်း က ရယ် ဒီ ဖြစ် နေ ပါ လား...သိပ် ထန် နေ လား ဟင်...”

“ အင်း...မ မ နဲ့ တွေ့ ချင် နေ တာ ကြာ ပြီ...မ မ သိပ် မိုက် တယ် ဗျာ...တ ကယ်... ပျိုး...ကောင် လေး သူမ အ နား ကို ကပ် လာ ပြီ လှမ်း ဖက် လိုက် သည်...။

မျက် နှာ သုတ် ပု ဝါ ကို ဆွဲ ဖြုတ် ပစ် လိုက် သည်..။

ဟိတ်...ကဲ လိုက် တာ ကွာ.....

နော် မူ ဖေါ ဗ လာ ကျင်း သွား ရ သည်...။

“ မောင် လေး...မင်း စိတ် တိုင်း ကျ မ မ လုပ် ပေး မယ်...တ ခု မေး ချင် တာ က မ မ ကို မင်း ဘယ် တော့ ဝှီ ဒီ ယို တွေ ပြန် ပေး မှာ လဲ...”

“ ဒါ တော့ မ ပြော နိုင် သေး ဘူး...”

“တ သက် လုံး ဘဲ မ မ ကို ခေါ် ခေါ် လိုး နေ တော့ မှာ လား ကွာ...”

“ ဒီ လောက် လှ ပြီး တောင် တဲ့ မ မ ကို ဘယ် သူ မ လိုး ချင် ရှိ ပါ့ မ လဲ..ဗျာ.....”

ဟုတ် စိန် က နော် မူ ဖေါ ကို ကု တင် ကြီး ပေါ် ကို တွန်း လှဲ လိုက် သည်...။

နော် မူ ဖေါ...ကု တင် ပေါ် လဲ ကျ သွား ရ ပြီ...။

“ ဖြေး ဖြေး လုပ် ပါ ကွယ်...ဘယ် ကို မှ ထွက် မ ပြေး ပါ ဘူး...”

ညှု တု တု နဲ့ ပြော လိုက် တာ ဖြစ် သည်..။ စိတ် ဆိုး စွာ နဲ့ ပြော တာ မ ဟုတ်..။ ဟုတ် စိန် က ဘာ မှ ပြန် မ ပြော..။ ကု တင် ပေါ် ကိုယ် တ ဝက်..ပက် လက် ဖြစ် နေ သော

နော် မူ ဖေါ ခြေ ၂ ချောင်း ကို ဆွဲ မ လိုက် ပြီး ကြမ်း မှာ ခူး ထောက် လိုက် သည်..။ ဖူး ထွက် နေ သော စောက် ဖုတ် အ ကွဲ ကြောင်း နီ ညို ညို ကြီး ကို လျာ ကြီး နဲ့ အောက် က နေ အ ပေါ် ပင်

ယက် လိုက် သည်...။

“အို.....မင်း လေး လဲ ဘာ ဂျာ သ မား ပါ လား.....”

ဟုတ် စိန် လဲ လှ ပ ဖြူ ဖွေး ပြီး အ ချိုး ကျ တဲ့ နော် မူ ဖေါ ကို လုပ် ချင် တိုင်း လုပ် ခွင့် ရ နေ တာ ကို စိတ် လှုပ် ရှား ကျေ နပ် နေ တာ မို့ အ စွမ်း ကုန် လုပ် တော့ မဲ့ ပုံ ပါ...။

ကြား ဖူးခဲ့ သလို စောက် ဖုတ် အနံ့ ဆိုတာ လဲ မရ...။ ဒီ မိန်းမ တော် တော် သန့် ပုံ ရသည် လို့ ဟုတ် စိန် ယက် နေ ရင်း မှတ် ချက် ချ သည်...။

စော စော က အ ကျပ် ကိုင် ခံ ရတာ မို့ ရှက် တာ ရော ဝမ်း နဲ့ တာ ရော ကြောင့် မ တတ် သာ လို့ ပေး (ကုန်း) ရတာ ဖြစ် ပေ မဲ့ တ ကယ် တမ်း ဘာ ဂျာ လဲ အ ကိုင် ခံ ရ ရော နော် မူ ဖေါ ရဲ့ တ ကျာ စိတ် တွေ ထ လာ ရ တယ်...။ အ ထူး သ ဖြင့် သူ မ ရဲ့ စောက် စိ ကို စုတ် လိုက် တာ ခံ ရ တော့ အ သဲ အူ တွေ ပြောင်း ဆန် သွား ရ သ လို ဘဲ...ခံ စား လိုက် ရ သည်...။

ဟုတ် စိန် သူမ ရဲ့ ဖင် တွေ ဘယ် ညာ ပြေး နေ တယ် လို့ ထင် မိ ပြီး သူ့ လက် ၂ ဖက် နဲ့ ဆုတ် ကိုင် ကာ အ ပီ အ ပြင် မှုတ် လေ သည်...။

“အား...ဟင့် ဟင့်.....တ နေ့ လုံး ဘဲ မှုတ် နေ တော့ မှာ လား မောင် လေး ရယ်...မ မ လဲ အ နေ ရ ခက် လှ ပြီ.....”

ဟုတ် စိန် က မ ချို မ ချဉ် မျက် နှာ ပေး နဲ့...“ ဒီ တော့ ဘာ လုပ် ပေး စေ ချင် လဲ မ မ ...” မေး သည်..။

“ မ မ ကို ထည့် ပေး တော့ ..လုပ် ပေး တော့ လေ...”

ဟုတ် စိန် က နော် မူ ဖေါ ရဲ့ စောက် ဖုတ် ပ မှာ သူ့ လီး ကို တွေ့ လိုက် ပြီး မ သွင်း သေး ဘဲ....“ဘာ ထည့် ရ မှာ လဲ..ပြော....” လို့ မေး သည်..။

နော်မူ ဖေါ က တ ကယ် လဲ သူ မ လို ချင် နေ ပြီ...လို ချင် သွား ပြီ..။ စောက် ဖုတ် ကို ဒီ လောက် က လိ မှ တော့ ဘယ် သူ နေ နိုင် မ လဲ..။ ယား လာ ပြီ ခံ ချင် လာ ရ တာ ပေါ့ ...။

ဟုတ် စိန် ကို မျက် စောင်း လေး ထိုး လိုက် ပြီး.....“ လီး လေ...မောင် လေး ရဲ့ လီး ကို မ မ အ ထဲ ထည့် လိုက် ပါ တော့ လို့ .....”

“ မ မ ဘယ် ထဲ လဲ.....ပြော အုံး.....”

“ဟင်း...တ က ထဲ...ကဲ လိုက် တာ...မ မ ရဲ့ စောက် ဖုတ်...မ မ ရဲ့ စောက် ဖုတ် ထဲ ထဲ ဆောင့် ပါ တော့ လို့ .... လိုး ပါ တော့ လို့ .....”

ဟုတ် စိန် လဲ ခု မှ ကျေ နပ် သွား ပုံ နဲ့ လီး ကြီး ကို အ သာ ဖိ ပြီး စောက် ဖုတ် ထဲ ထည့် သည်..။ စောက် ရေ.....လ ရေ တွေ ပေ ပွ နေ တာ တောင် လီး က တုတ် လွန်း တာ ကြောင့်

လွယ် လွယ် နဲ့ ဝင် မ သွား...။ တင်း ကျပ် လှ သည်...။ လီး ၄ ချောင်း မြောက် ..နဲ့ အ လိုး ခံ ရ တာ ဖြစ် လို့ နော် မူ ဖေါ အ တွက် တော့ လီး ကြီး တာ က အ ဆန်း မ ဟုတ် တော့ ..။ မျက် လုံး

လေး မှေး စင်း ကာ ဖင် ကို ကော့ ပြီး ပေါင် တွေ ကို အ စွမ်း ကုန် ကား ပေး ထား လိုက် သည်..။ အ လိုး ခံ ရ မဲ့ တူ တူ အ ဆင် ပြေ အောင်...သက် သာ အောင် နေ တတ်...ခံ တတ် လာ ပြီ...။

ဟုတ် စိန် က လဲ သူ ငယ် တန်း အ ဆင့် တော့ မ ဟုတ်..။ လုပ် တာ ကိုင် တာ ကြည့် ရင် သိ သာ သည်...။ မိန်းမ လိုး နေ ကျ ကောင် လေး..။ ကျွမ်း ကျင် အ လိုး သ မား တ

ယောက်..။

မူ ဖေါ ပြန် လာ ရင် ကျွဲင် တက် မှာ ဖို့ ၂ ချီ ဘဲ လိုး လိုက် ရ သည်..။ နောက် ရက် တွေ မှာ တော့ နော် မူ ဖေါ အ လစ် မှာ ခယ် မ လေး နော် လု လု ကို လိုး ဖို့ အ မြဲ ချောင်း လေ သည်...။

နော် လု လု က လဲ လိုး ရ တဲ့ အ ရ သာ ကို သိ သွား ပြီး နောက် (သောက် လေ သောက် လေ ငတ် မ ပြေ တဲ့ ဆား ငံ ရေ) ဆို သ လို ဘဲ အ တွေ ရဲ့ နောက် ကို ကောက် ကောက် ပါ အောင် လိုက် ပြီ...။ ခဲ အို ဖြစ် သူ ရဲ့ လီး ကြီး ကို စွဲ သွား တာ ဖို့ အ မ ဖြစ် သူ လစ် တာ နဲ့ ခိုး စား လေ သည်...။

ကာ မ ပ ညာ လဲ စော ပေါ လု က သင် ပေး လို့ နော် လု လု ...တော် တော် တတ် ကျွမ်း လာ ရ သည်...။ စော ပေါ လု ကို တ ချို့ အ ခါ တွေ မှာ နော် လု လု က ပင် ဦး ဆောင် တာ တွေ ရှိ လာ သည်...။

သူမ ပုံ စံ အ မျိုး မျိုး နဲ့ လိုး ဘူး လာ သည်...။ တ နေ့ ..နော် မူ ဖေါ သူ ငယ် ချင်း တွေ နဲ့ ပဲ ခူး (ပ ဂိုး) သွား သည် ဆို ပြီး ကျန် ကုတ် တို့ ဆီ သွား ကုန်း သည်...။

စော ပေါ လု က နော် မူ ဖေါ ပဲ ခူး သွား ရင် ကြာ မှာ သေ ချာ နေ တော့ နော် လု လု ကို ချစ် စ ခန်း ဖွင့် (လိုး) သည်...။ ကြို တင် ကြံ စည် ထား တဲ့ အ တိုင်း အဲ ဒီ နေ့ က စော ပေါ လု နော် လု လု ကို ဖင် လိုး သည်...။

ခဲ အို ကြီး ကြောင့် နော် လု လု ဖင် ပါ ခံ ဘူး သွား ရ သည်...။

နော် မူ ဖေါ မှာ လဲ ကျန် ကုတ် တို့ တူ အ ခိုး ရဲ့ အ ကျပ် ကိုင် တာ ကို ဆက် ခံ နေ ရ ပြီး သူ တို့ ခေါ် တိုင်း သွား ကုန်း နေ ရ သည်...။ လင် ဖြစ် သူ သိ မှာ ကို ကြောက် နေ ရ တာ ကြောင့် စိတ်

ဆင်း ရဲ နေ ရ သည်...။

ဒီ လူ တွေ ရဲ့ လက် က ဘယ် တော့ များ မှ လွတ် ပါ မ လဲ ဆို ပြီး သူ တို့ လိုး ချင် တိုင်း ပေး လိုး နေ ရ သည်...။

ဒီ ဒု ကွ က လွတ် ကင်း ပါ ရ စေ တော့ .....လို့ သူ မ.. ဘု ရား ဆု တောင်း တာ အ ကြိမ် ကြိမ် ပါ ဘဲ.....။

သည် အ တော အ တွင်း..... သူ မ နဲ နဲ ခံ သာ သွား တာ က စော ပေါ လု သဘော ပြန် တက် သွား ရ လို့ ပါ ဘဲ...။ စော ပေါ လု အိမ် မှာ မ ရှိ တော့ စိတ် ထဲ နဲ နဲ အေး ရ သည်...။ ကျန် ကုတ် နဲ့ သူ တူ က တော့ သူ တို့ စိတ် တိုင်း ကျ..သူ တို့ လိုး ချင် တဲ့ အ ချိန် ..လာ ကုန်း ပေး နေ တဲ့ နော် မူ ဖေါ ကို ..ခြင်း ထဲ က ကြက်.. လို သ ဘော ထား နေ ခဲ့ ကြ သည်...။ နော် မူ ဖေါ

မှာ.. လဲ တ ခြား လမ်း မ ရှိ...သူ တို့ ကို ကုန်း နေ ရ သည်...။

တ ခါ တ လေ...ဦး လေး က စောက် ပတ် ..တူ က ဖင် ပေါက်.....သုံး ပွင့် တ ခိုင်.... ၂ ယောက် တ ယောက်....ပင် လိုး ရ သည်...။

တ နေ့ မ နက်.. နော် မူ ဖေါ စော စော အိပ် ရာ က နိုး တာ နဲ့ မီး ဖို ခန်း ထဲ ကော် ဖီ ဖျော်..ပေါင် မုန့် မီး ကင် သည်...။ ကြက် ၂ ကြော် သည်...။ ညီ မ နော် လု လု ကို နိုး သည်...။ သည် အ ချိန် မှာ သ တင်း စာ ပို့ သ မား က သ တင်း စာကို အ ပြင် က နေ ပစ် သည်...။ နော် မူ ဖေါ .. စား စ ရာ ပြင် ဆင် နေ တဲ့ အ နား သ တင်း စာ လိပ် က လာ ကျ သည်...။

